

Handwritten scribbles at the top left of the page.

Handwritten scribbles at the top center of the page.

אדיס-אבנה, כב" בתווך תשכ"ט
14.11.68

אחור יקר,

אני כותב לך טורח אלו בבחינת
בהנחיית שלטונות כנראה תורגם אל יו"ר ההסתדרות הציונית תוכל
אולי לסייע בידי להודיע מני גופאים (טובים במהותם) אשר הייבים,
לטי הערכתי, להיכלל במחום פעילותה של ההסתדרות זו;
ג. גרמא הפלאשים - תבונה עוד זכור לך טקופה קודמת. בדרך
הסבב במקלתי בו בחגיגי לכאן וריאה הרבה לעצמי לבסרת לקדם
אחור. לא אכנס להסתדרות - האצב כיום הוא כולקסן;

1. המלאשים השלימד עם הפרזיה טיטופור ובהמרת לא הצמחנה
להם מעליה לאור, ויותר אינם הומרים לעלות לארץ;
2. הדאנה לעביביתם בחובה כיום הלכה למעשה בידי של גורמן
בבפביץ, כאשר טרסקובר כנראה עוזר לו להאנה. אין זה
סיפול וארי לטנו ומדוטו העשטי הוא - לא להיות ולא למות;
3. מסתבר שהסיפורים שהשליטונות מאבכלים לפלאשים דאינם מוכנים
לחטכים טיקבלו סיוע לפיתוח הם - במקרה האוב - מוגזמים.
גורמא שהחיוטים, מטעמים טובים, אינם מוכנים להתיר עלויתם לארץ.
אך לעומת זאת לא טמתי כל הסתייגות לבני אפסריות של הסיוע
לפיתוחם סבד איזה שהוא גורם אחיוטי. בהסדר הוא: לפני כשנה
בפתחה בפנייהם אפסרות לפתור אותה ולתמיד בעית התבחלותם על הקרקע,
על ידי כך שמרל גובדאא הקציב להם טמא אדמה גדיל ומורה בנבול
סודאן. טמא זה עומד כיום לישראל, אך אין להם האמצעים לעלות
עליו. הם לא יעלו בערבה זו (יבוא-מברואר) - יש סיכוי סביר
שזכותם בליו היסקע מידיהם ותימסר לגורם אחר. מוטל גובדאא מוסר
לבו טים קוטצים רבים ולא יוכל להתמין יותר;

4. המצאתי את מסה"ח בתביעות להוציא הטיפול בנושא הפלאטים מידי בנטביץ' וטרסקובר ולעניין בדבר גורמים בעלי יכולת כספית והוצרנית גדולה יותר משלהם; כי בלי אמצעים ראשוניים לא יוכלו הפלאטים להתחיל בעיבוד האדמה.

שוב ושוב הודרים ומזויזעים לי ט"פנו לבנטביץ' ולוהצית עלינו למצוא פתרון. אטש גם הגיעתנו ידיעה ממא"פ שחס בראשו ומדימים את הימים בנושא זה. אינני מקבל ביטחון, אך ברור לי שמטע לא תבוא הישועה. נסיתי, במסך התקופת הקצרה שאבכי כאן, לגייס לענין כל מיני יהודים אמריקנים שבאו לכאן לסיורי תיירות ובחלקו בפלאטים, והביעו פליאה על כך שאינם איבדו מסייע להם. גם מיהודים אלה, פרט לכמה דמעות חביבן, לא הצלחתי לגייס דבר פרט ל- 1000 דולר שסייעו אותם שיגרה להם ואשר אין - במצב הנהון - מה לעשות בהתן

5. התגוררתי הוא מדובר בשלב ראשון בסכום מינימאלי ויחסית פועט - כעשרים אלף דולר אמריקנים - אשר יאפשרו להם לדכוש את המכשירים הודיוטים להכשרת הקרקע ולעיבודה לצרכי הראשונה ולהבטחת מנות אוכל לתקופת העיבוד, כי באותו שנה אין טמח לחיות. והקלאים שלנו טרענים כי ספיקה עונה אחת כדי להקים את הענין על הרגלים, כי יבולי הכותנה הסובמחיים להם בשטח שקיבלו יבטיחו המסתורותם בעתידן

6. אני סבור שהסכום אשר מדובר עליו איבד עומד בטוב יחס לחיות והתחייבות המוסרית שיש לנו כישראלים וכיהודים, לסייע לפלאטים עלוברים ואומללים אלה, אשר נספרו צעירים מהם ללקחו בטעות - כזכור לך - לישראל, לראות את האור, והוחזרו לכאן רק כדי לחזור ולהתברטס שוב כיוון הטיגור המטוען ועתה הם ניצבים (בנדק) בראש המפורעונים

7. השאלה היא מניין מבייטים הסכום הודוט. ביסיתי לגייס כמה אמריקנים, ואפילו אן סגן יו"ר "בני ברית" העולמי (יהודי אוטמדי בטש טפיץ היושב במלבורן) שהבטיח לכתוב לפיל קלאצניקן נסיתי כל מיני סטגטים אחרים, ובייארש אני פונה לבקש עצתן היט לך איזה רעיון?

ב. בית הספר הישראלי בארץ-אנבה -

מקויים בכספי החודים - אכסי הכוזות הישראליים. יש בו מנהל ישראלי, אשר בוייס (עם אחר) במיוחד לניהולו כאן. יש לא מעט בעיות אשר אני מטפל בהן שוטפת. בין האחר, גם כאלו הקשורות במסדדי החרץ והחינוך בארץ, אך לא אלאה אותן בהן.

על בעיה אחת קשה לי להתגבר והיא בעיה היהודית המקומית. בבית-הספר מבקרים כבר כיום מספר ילדים של יהודים מקומיים, אך אלה הם בני טובים או - אם לדייק - בניהם של בעלי אמצעים. יש כאן, בוסף לבבדיים, גם כעשרים משפחות של פועלי אמצעים - משפחות בעלות מספר גדול של ילדים אשר אינן מסוגלות לעמוד בשכר הלימוד (מחצית לחודש) עבור כל ילדיהן, כאשר - בגיח לדוגמא - יש להם ארבעה או חמישה ילדים בגיל בית הספר. כיום מבקרים ילדים אלה בבתי ספר זרים כאן, ובמספר של דבר בטעמים והולכים לאיבוד מנהיגה ישראלית.

מנו אלי יהודים אלה במאלה, האם לא ניתן לגייס קצת סיוע למשימות אלו ממותם הקרובה אשר מאפשרות קיומם כל בתי ספר יהודיים בגולה. לא מדובר בסיוע גדול, אך במצב הנהרן כאן קשה למשפחות, אשר הצטרפנה לשלם 500.- עד 600.- ד"ח לחודש, לעמוד בהוצאה חודשית זו. ברצה לי שיהיה צורך להקים כאן איזו סניף קרן "ציונית" שמסייע בידי משפחות כאלו להתגבר על הקשיים הכספיים. עלי להוסיף כי הצופה היהודי כאן צמא למל דבר ישראלי ובקצת הכשרה לבבלע והקפעה במינוך עברי, מובטחת בברא העה עלייתו לישראל.

השאלה שלי היא, האם ניתן תאפשריל כוח הספעתך במסדכרות (רובאמת טאינגני יודע מי עמוק בכך עמ, כי למטה ריבלין כותבים ראינו ערבה), על מנת לעניין אותו בפרט זה.

ג. לא אכתוב לך הסכם על הצניגים כאן. כדמור לך, אין מענינת ומתמכלת כאחד. יש לא מעט רעיונות כיצד לקדם כאן הצניגים, קשה לי מאד עם החרץ, אם כי חנו בחור נחמד ופוזר חסון. פתוחק להודמנה לבוא לארץ. בד ביין כבר כאן לביקור חסון, נחביתי ממנו מאד, לעזרי הרב לא יכולנו לשאול אותו הרבה על סומאליה כי אנו מפילי אינגר יודעים את מה שהוא כבר הספיק לסכה על ארץ זו, מצב אושאל מאד. סיפר לי שהוא מקורה למרות בנאות מרדכי יומיים שלושה בדיכור לשחראן. זאת, אם הכל ידפוק עם עניין הספר שלו, מקרה טאכן הצליח להגיע אליך.

ט ל ר,

א. לורנב